

*“Per exemple:
‘El Senyor t’enviarà
la pesta,
que t’eliminarà
de la terra on estàs
a punt d’entrar per
prendre’n possessió.
Et farà patir
tuberculosi, febres,
inflamacions
i ardors.’
I més: ‘El Senyor
t’enviarà
úlceres,
com als egipcis,
i et farà patir
de morenes, de ronya
i de tinya incurable.
El Senyor farà
que et tornes boig,
cec i delirant.’
Paraula de Déu”*

Gran, misericordiós

El profeta Samuel li digué al rei Saül: Això diu el Senyor de l’univers:

“Demandaré comptes als amalequites del que van fer a Israel, quan pujava d’Egipte i no el deixaren passar: Ara, doncs, ataca’ls i consagra’ls a l’extermini amb tots els seus béns. Mata sense pietat homes i dones, infants i criatures de pit, vaques, ovelles, camells i ases” (Samuel I, 15,2). Paraula de Déu. Llavors Saül va fer la guerra als amalequites, n’exterminà la població, però perdonà el rei, i estalvià els millors caps de bestiar, amb l’excusa de reservar-los per a un sacrifici. Trampa, va dir Jahvé, o Yhwh si no hi posem les incertes vocals: Trampa, va dir Samuel en el seu nom: calia exterminar tot allò que té vida i respira, i per haver perdonat uns animals i la vida del rei, el Senyor no perdonarà Saül: “El Senyor t’ha arrancat avui el regne d’Israel”, etcètera. I Samuel en persona va esquarterar el rei d’Amalec, en presència de Yhwh. Això d’arrasar pobles i ciutats, cremar, destruir, degollar homes, dones i criatures, no deixar viu res que respire, era la norma i el manament gairebé invariable. El Senyor misericordiós li havia dit a Israel (Deut., 6, 10 ss.): “Fes allò que agrada i plau al Senyor. Així seràs feliç i entraràs a prendre possessió del país fèrtil que el Senyor va prometre als teus pares. El Senyor apartarà els enemics de davant de tu, tal com ha promès.” Per tant: obeir els preceptes fins a l’últim detall, no anar darrere d’altres déus, no tindre tracte amb dones d’altres pobles (per si de cas), i sobretot no perdonar els enemics. Altrament, si Israel no és obedient, li cauran damunt aquestes malediccions: “Seràs maleït a la ciutat i maleït al camp. Seran maleïdes amb la buidor les teues cistelles i les teues pasteres. Seran maleïts els fruits de les teues entranyes i de la teua terra, les cries de les teues vaques i els teus ramats d’ovelles.” I tot això i allò. Per exemple: “El Senyor t’enviarà la pesta, que t’eliminarà de la terra on estàs a punt d’entrar per prendre’n possessió. Et farà patir tuberculosi, febres, inflamacions i ardors.” I més: “El Senyor t’enviarà úlceres, com als egipcis, i et farà patir de morenes, de ronya i de tinya incurable. El Senyor farà que et tornes boig, cec i delirant.” Paraula de Déu. I més: et derrotaran els enemics, violaran la teua dona, mataran el teu bou, els teus fills i filles seran donats com esclaus als estrangers, t’ompliràs d’úlceres (més úlceres) per tot el cos del cap als peus, vindrà la llagosta, et deportaran, i sobretot: “El Senyor farà que es llance contra tu, com un voltor, des de l’extrem de la terra, una nació que no entendràs quan et parle”, i serà tan dur el setge d’aquest enemic que acabaràs menjant-te el fruit de les teues entranyes, la carn dels teus fills i de les teues filles. I així fins a l’infinit, una peça exemplar de la literatura del terror.

Rellegint la Bíblia verset a verset (vaig pel Segon Llibre dels Reis), comprenc que la Mare Església no volguera deixar aquest llibre en mans de persones ingènues, senyores, adolescents i ciutadans del comú. Es una literatura fascinant i perillosa. Com la lectura de l’Alcorà, no molt més ni molt menys. Aquell Déu del monoteisme antic, Yhwh o Al·là, era un “Déu gelós”, gelós de la seua unitat, del deure de ser-li fidel a ell només, i poca broma: qui no elimina santament els enemics, els infidels, ja sap què pot esperar. El perdó, això sí, és permanentment possible: només cal penedir-se, fer penitència, i prometre obediència en el futur. I la misericòrdia, com ha estat sempre norma en aquests països del desert i de les riberes de la nostra mar, és bona per als amics, no per als enemics. Per això és tan perfectament clàssic, tan alcorànic i tan bíblic, que aquest senyor Bin Laden i els seus companys de conversa enregistrada en vídeo donen gràcies a Déu, lloat siga, cada vegada que esmenten la gran matança d’enemics de la fe amb què ha castigat el regne infidel de Nord-amèrica, Al·là és gran. Ja sé que hi ha un Déu pare amable i amant amorós, però no estic segur que siga la mateixa persona.